

Posudek oponenta bakalářské práce

Autor: Barbora Vališková

Název práce: Analýza Pinochetova režimu v Chile v letech 1973-1990

Charakter tématu, metodologie, teoretické ukotvení a struktura

Autorka předkládané bakalářské práce si za své téma zvolila analýzu Pinochetova režimu v Chile z hlediska konceptu autoritářství Juana José Linze. Vzhledem k četnosti exitujících děl analyzujících Pinochetův režim (Shu-Yun Ma 1999; Garretón 1998; Huneus 2001; Hawkins 2002; Taylor 2006 a mnoho dalších) je nutné konstatovat, že autorkou zvolené téma postrádá originalitu. Ani přístup k tématu není nijak inovativní a soustředí se na tradiční aspekty režimu jako role armády, režimem kontrolovaná demokratizace či neoliberalní charakter ekonomiky. Téma, jež je v rámci autorkou zvoleného pojetí, spíše historické povahy, má poté za následek závislost autorky výlučně na sekundárních zdrojích, neboť primární jsou bez práce v archivech přímo v Chile prakticky nedostupné. Přesto však autorka mohla do práce zahrnout alespoň závěrečnou zprávu Komise pravdy a usmíření z roku 1991, jež je dostupná online a o níž autorka ve své práci pojednává a také citovat přímo chilskou ústavu v rámci analýzy Pinochetova režimu.

Cíle jsou čtenáři představeny srozumitelně stejně jako základní vymezení tématu. Struktura práce je vyvážená. Nejprve autorka v teoretické části představuje koncept autoritářských režimů Juana José Linze a blíže specifikuje jeho čtyři základní osy. Jako poněkud zbytečné se však jeví představení a charakterizace všech sedmi typů Linzových autoritářských režimů, když od samého úvodu autorka deklaruje záměr aplikovat pouze byrokraticko-militaristický typ. V druhé části práce poté autorka aplikuje Linzovy 4 osy a jejich prostřednictvím charakterizuje Pinochetův režim. Práci tak nechybí analytická rovina a její propojení s dříve popsanou teorií. Pro typologizaci režimu je zde zařazena kapitola věnující se explicitně armádě a srovnání její role v čase. Právě tento dynamický aspekt, tedy zachycení proměn postavení armády v před-pinochetovském období a v rámci samotné vojenské junty je třeba hodnotit kladně.

Přesto nacházím v analytické části několik drobných nedostatků. O charakteru zdrojů, jež jsou výlučně sekundární povahy, jsem se zmínila již výše. Druhý problematický aspekt spatřuji v autorčině interpretaci osy mobilizace, kdy autorka fakticky nerozlišuje mezi státem kontrolovanou a řízenou mobilizací, jež legitimizuje režim a jež měl Linz při rozlišení

autoritarismu od totalitarismu na mysli a opozičními aktivitami, jež chtějí legitimitu režimu podkopat. V tomto smyslu bych spíše protestní a opoziční aktivity, a především přístup států k nim zařadila do kapitoly omezeného pluralismu. Kapitola zabývající se vůdcovstvím je poté hodně povrchní a soustředí se fakticky pouze na postupnou koncentraci moci v ruku Pinocheta bez snahy o zachycení stylu jeho vládnutí. Zde by právě měla mít své místo ona debata o Pinochetově snaze institucionalizovat režim v kontrastu s často nepřiměřenými a nepředvídatelnými vlnami čistek a násilí ze strany jeho režimu, a to i proti osobám z vlastních řad.

Práce se zdroji a formální stránka

Z hlediska citační normy je práce naprosto v pořádku. V teoretické části se autorka opírá také o originální zdroje (např. Linz 2000), což je chvályhodné. Na druhou stranu analytická část vychází pouze ze sekundární literatury, což plyne z již zmiňovaného spíše historického charakteru tématu. Autorka využívá nemalé množství zahraniční literatury, nicméně vzhledem k tématu zde postrádám zastoupení španělsky psané literatury. Na druhou stranu z hlediska běžných standardů kladených na bakalářské práce je tento nedostatek pochopitelný.

Z hlediska stylistického je práce na velmi dobré úrovni. Téma je autorkou velmi srozumitelně představováno čtenáři, text je plynulý a bez zásadnějších gramatických chyb.

Závěrem je třeba říci, že autorka naplnila předem vytyčené cíle a v závěru zodpověděla všechny vytyčené výzkumné otázky. Navzdory neoriginalitě tématu, práce obsahuje analýzu a koherentní argumentační linii.

Práci proto doporučuji k obhajobě.

Barbora Vališková

Ve Vrchlabí 12.5.2017